

POBLE

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SARRIÀ - PONT MAJOR

MAIG JUNY 1981 - N.º 15

NOVA ETAPA

**CLOENDA DE LA
IV MOSTRA**

**TERCERA EDAT:
TEMPS D'HOMENATGES**

INFORME JOSEP PL

A més d'Auto-Escola, els hi ofereix

TALLER DE REPARACIÓ

per a tota classe d'Automobils

Major, 11 - Tel. 21 52 12
Ctra. Sarria de Dalt, s/n. - Tel. 20 56 97

SARRIA DE TER

Comercial PUJOL

FOTOCOPIES

***PRODUCTES** de **NETEJA**

***PINTURES MARINES**

i per a **DECORACIÓ**

***ESPECIALITAT** en
PINTURES ANTIÒXID

tel. 21.56.12

Germans Ensesa n 7
SARRIA DE TER

editorial

UN RIU NOMÉS ÉS FIDEL A LES SEVES DEUS SI FLUEIX CAP A LA MAR

El poble de Sarrià està entossudit en un procés de segregació de Girona que ens sembla lent i per al qual el sentimentalisme és testimoni i no pas una prova irrefutable. El que ha d'ésser, això serà. Sobretot després que l'Ajuntament de Girona ha decidit iniciar un expedient en l'esmentat sentit i el Consell ha acordat crear una comissió de seguiment. La vocació de poble que hi ha ha d'esperar una resolució i després, qui sap? Potser calgui mobilitzar-se a favor de la recuperació de la independència.

D'aquesta introducció se'n podria derivar fàcilment que estem condemnats simplement a esperar, però això no és així. Sarrià no té pas només plantejat el problema de la seva segregació. N'hi ha d'altres, d'entre els quals cal esmentar el de la identitat com a poble dels seus habitants. Som un poble amb una arrel històrica comuna en que el creixement sectorial de la nostra comunitat ha desdibuixat aquest sentit unitari, ha radicalitzat les exigències assistencials, culturals i urbanístiques, i a més ha creat un ambient favorable als arguments anexionistes.

D'un temps ençà la U.E.S., el Consell, la mateixa revista "Poble" i la voluntat solidària d'alguna gent treballen a favor d'aquesta identitat perduda, i treballen en tasques diverses i no sempre amb la mateixa sort ja que llur entestament, digne d'aplaudiment, no sempre és comprès.

Què en farem d'una autonomia administrativa en una comunitat sense vocació de poble? Les esperances avui latents es frustrarien, perquè la insolidaritat faria difícil qualsevol acció que sorgís de la comunitat única com a marc d'acció de la seva pràxis. Tot el que sigui treballar per aquesta identitat no és només un anhel d'esbojarrats romàntics, sinó una premissa d'autogovern eficaç. I cal que preocupi als partits amb implantació al poble, les Associacions, les entitats culturals i d'esbargiment i a tots els que lliurement intueixin o tinguin la certesa que no estan sols, que no són una illa, que quan sentin tocar les campanes no preguntin per qui ho fan. Com digué el poeta: "Ara toquen per tu".

Treballar per la identitat és furgar a la terra del temps, és cercar les arrels que ens són comunes i projectar aquesta comunió històrica sobre els esdeveniments de cada dia; tal com algú digué: "un riu només és fidel a les seves deus si flueix cap al mar".

DIRECCIÓ

Consell d'Edició

REDACCIÓ

Narcís Casassa

Fidel Rincón

Narcís Baix

Josep Cros

Quim Rodríguez

Nicolas Pichardo

Josep Bou

Assumpció Vila

Joan Pallas

Josep Brugada

Raimunda Coll

Maties Martí

EDITEN

Unió Esportiva Sarrià

A.V. Pla de l'Horta

A.V. Sarrià de Dalt.

A.V. Sarrià de Ter

A.V. Pont Major.

Amb el suport del
Consell Municipal

COORDINACIÓ

Guillem Ramos i Cata.

IMPRESSIO

Impremta Pagès

Tipografia-Offset

Tel. 42 01 07 - Angles

Diposit Legal: Gi. n.º 2-1980

Informe

AQUELL EMPORDANÈS QUE FOU EN JOSEP PLA

Potser pot semblar una mica desorbitat i hom potser podrà trobar àdhuc fora de lloc, glosar ara i ací uns mots a l'entorn del qui fou eminent i prolífic escriptor de les nostres terres, en Josep Pla. d'en Pla ben segur se'n parlarà i en parlarem extensíssimament, puix d'un home d'una complexitat tan àmplia i d'un temperament tan vulnerable com ell hom n'espigolarà els més revincolats comentaris.

Per bé que siguin moltes les paraules d'elogi i crítiques que es facin sobre Josep Pla, sempre podrem estar-ne gairebé segurs, errarem el tret, almenys els qui d'una manera profana i no massa profunda hem llegit a Pla. És a dir, vaticinar segons quines qüestions a l'entorn de Josep Pla sovint no deixa d'ésser un gran atreviment. Per conèixer Josep Pla hem d'anar força més lluny que haver llegit simplement la seva obra literària. Josep Pla, malgrat ésser un escriptor el qual escriví un català popular i força planer, llurs paraules comporten majoritàriament un rerafons pregon, lúcida i molt personal. Vull dir amb això que Pla ens ha deixat una obra literària profundíssima on ens explica les coses que s'esdevenien al seu entorn d'una forma molt peculiar. Pla posseïa una visió de les coses del món molt particular. Atrevir-se a interpretar la profunditat i la capacitat de pensament d'una persona sempre resulta agosarat i si aquesta persona és Josep Pla l'exploració no deixa d'ésser una arriscada aventura; fins i tot parlar amb ell sempre fou quelcom plausible però aventurat, per més intel·lectualisme que hom posés en la conversa. En Pla dominava l'intel·lecte, però s'havia d'anar amb molta cura, donat que sempre sortia ambalgunciri trencat o algun estirabot.

Avui els catalans i la literatura universal estem de sort. Malgrat no poder visitar ja en Pla al seu mas de Llofriu, podem accedir a una de les obres més extenses que ha tingut la literatura catalana d'uns segles ençà. Ara i adés en Josep Pla és viu, malgrat hagi traspasat a una altra vida en Pla ens parla en els seus llibres, en la seva obra literària. Llegir Pla és mirar a través d'un calidoscopi i veure amb multitud de matitzacions, colors i perspectives les realitats de la vida, del món i de la terra catalana. L'òptica planiana és agradabilíssima; Josep Pla ha concebut una

literatura plausible, natural, amb infinitat de concrecions, els seus llibres són d'allò més divertits, irònics, intel·ligents i humorístics.

D'en Josep Pla per altra part hom en pot discrepar àmpliament, puix és difícil que la ideologia d'en Pla conecti amb la majoria de lectors. Per exemple, volem dir amb això que si hom fa una lectura de Josep Pla i s'ho mira des d'una òptica política socialista o des d'un altre punt de vista progressista o més liberal, xocarà de ple amb la ideologia que moltes vegades palesa en Pla. Això doncs, és quelcom obvi donat que en Pla no en tenia res de polític i menys de socialista; per altra part no s'identificà políticament ni com a home d'esquerres ni de dretes. Donà, això sí, una aparença d'home tradicionalista, entre les seves poques activitats en la política hem d'assenyalar que participà en la Lliga; fou però una participació curta i s'escapolí promptament dels mulladers polítics. En definitiva Pla sempre s'ha identificat més amb les postures més conservadores. Josep Pla deia sempre que cal ésser conservador, perquè en aquest país tenim poques coses i les poques que tenim s'han de conservar. Prat de la Riba i Cambó foren personalitats a les quals en Pla va admirar, la qual cosa posa en evidència també les directrius del seu tarannà social.

Josep Pla ha estat sempre, malgrat la política i els polítics, un empordanès de cap a peus, un home que ens ha parlat de tot. Ens ha parlat de totes aquelles coses que un humà, per més vulgar que hom el vulgui considerar, pot copsar d'aquest món de mones. Ell ha parlat de tot allò que se li ha posat entre cella i cella; de tot el que ha vist i viscut. Josep Pla s'ha limitat durant la seva vida a fer una tasca "senzilla" va traspasar al camp de la literatura aquelles coses que els seus ulls d'esclatxa de guardiola anaven veient i retratant. En Josep Pla ha fet quelcom de natural: retratar literàriament el que ha vist i pensat. I ell ho ha fet de la manera més natural i empordanesa possible. Si una cosa coincidís, posem per cas, en ésser una simple i vil collonada ell ho deia clarament: "Fugi! Home, fugi!... collonades... collonades"! Pla des del seu punt de vista ha parlat clar, amb lucidesa, sense massa retòriques. En definitiva en Pla era precisament això: un home planer, conservador i arrelat a la terra. Amb un únic esperit, l'esperit dels homes de les terres empordaneses.

Bé, de Josep Pla en podríem parlar estones i estones llargament, però creiem que el millor que es pot fer és aconsellar les lectures de l'homenot de Llofriu. Que hom el llegeixi, el comenti, el critigui o se li negui fins i tot un premi, en Pla sempre serà en Pla. Un home que ha deixat un dels testimoniatges més extensos per la cultura catalana: una gran obra literària.

JOSEP BRUGADA

Quadern de natura

GEOGRAFIA FÍSICA DEL RIU TER (SARRIÀ-PONT MAJOR)

El riu Ter neix a 2.913 m. d'altitud, al peu del "Pic de la Dona", en el circ d'Úll de Ter de la serralada pirinenca. Seguint les formes del relleu, travessa les comarques del Ripollès, Osona, la Selva, Gironès i Baix Empordà, abocant les seves aigües al Mediterrà a la platja de Pals. Tot plegat uns 208 kms. de longitud.

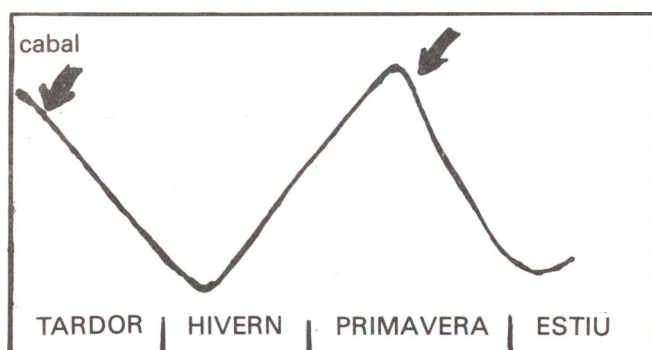
Després d'atravessar Girona i abans d'entrar a Sarrià de Ter, reb de la riba esquerra les aigües de la riera de "Can Xunclà" i del torrent de "Can Guilana". A nivell d'El Pont hi ha una resclosa que controla l'aigua pel seu aprofitament per a la indústria. Mentre que a Sarrià de Ter la presa de "Viñals" (o resclosa de l'aigua calenta) fou utilitzada en altres temps per alimentar els canals de rec, així com el molí i central elèctrica de Sant Julià. A Sarrià deixem el riu a la plana de Campdurà per penetrar més tard a l'estret del Congost. Hem de suposar que degut a la natura del rocam en aquest pas estret (pissares), en el quaternari durant la formació del curs actual del riu, es formaria un petit estany a la sortida de Sarrià, abans de poder obrir-se camí cap a la mar.

S'ha de tenir en compte que l'estructura i dinàmica d'un riu depèn essencialment de l'estructura del relleu, de les característiques de la litologia i de la quantitat de pluja que cau en un lloc.

El Ter és un riu de tipus pirinenc, amb un màxim de cabal a la primavera degut a l'època del desglaç. Ara bé, al seu pas per Sarrià de Ter es comporta com un riu de règim intermig, ja que presenta una crescuda a la primavera i altra a la tardor i això es deu al fort escolament d'aigües de les rieres de la plana.

Actualment aquestes diferències no són tan marcades donada la regulació de les aigües pels embassaments (Sau, Susqueda i el Pasteral).

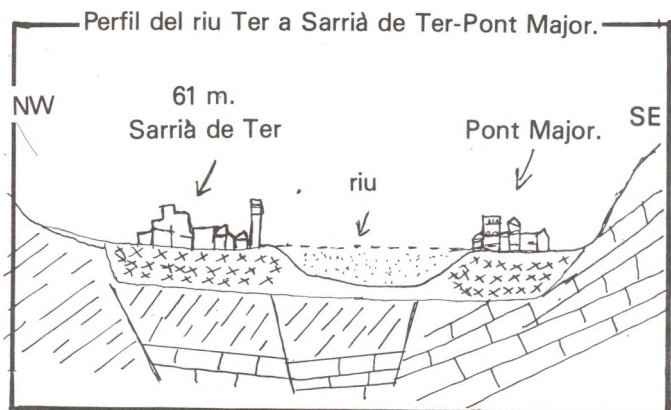
Regim hidrològic del Ter al seu pas per Sarrià de Ter.

Aquestes variacions rítmiques de cabal al llarg de milers d'anys (des de la seva formació al quaternari), acompanyades de la deposició de materials i potencial erosiu de les aigües, ha conduït a un sistema de terrasses esglaonades sobre la roca mare originària. El

nivell d'aquestes terrasses serà un clar indicador del clima en èpoques passades. En el nostre terme podem distingir únicament dues terrasses, l'actual que forma el llit normal del riu i la baixa que forma la plana al·luvial en la qual hi ha tot l'espai urbanitzat i terres de conreu de Sarrià i Pont Major. La composició litològica d'aquestes terrasses són còdols o palets de riera, grava, sorres, llims i argiles més o menys consolidades amb una gran capa de brutícia (matèria orgànica i inorgànica) degut a la pol·lució.

L'"illa del riu" a Sarrià, s'ha format molt recentment a causa dels canvis de cabal sobre la terrassa actual. En la composició predominen els còdols i presenta una cobertura vegetal formada principalment per arbres de ribera. Entre altres coses, caldria preservar aquest tipus de vegetació pel seu efecte regulador de l'erosió de les aigües.

- ..... terrassa actual, llit normal del riu.
  - x x x terrassa baixa.
  - /// calcàries, margues i gresos del 3^l Marí.
  - calcàries del 3^c superior i 4^l
- } Dipòsits de riu.
} Roca mare

Fins aquí hem resumit els caràcters més importants de la formació de terrasses litològiques en el nostre riu. Avui és evident que més que conèixer això ens sembla més important tractar del problema de la contaminació, que és un tema molt més preocupant pels amplis sectors de la societat. Però ens sembla necessari que per a tractar d'aquesta problemàtica ens cal conèixer millor els diferents aspectes d'una conca fluvial. Una gestió de les aigües continentals requereix un seriós estudi ecològic de tipus global-físic, químic, biològic, geològic... Avui ens hem entretingut primerament en donar un esquema del que és la descripció física i litològica del riu Ter en el seu pas per Sarrià i Pont Major.

JOSEP BOU I TOMAS.

Entrevista

ENTREVISTA AMB EL PRESIDENT DE LA U.E.S. SALVADOR TIXIS

El passat dia 24 d'abril es va celebrar l'Assemblea extraordinària de la U.E.S. per elegir nou president i va sortir en Salvador Tixis, al ser l'únic candidat.

— **President: Què significa per a tu, com a persona, representar a tot un poble en qüestions esportives.**

— Sóc sarrianenc, per això m'ompla d'orgull poder fer tan important tasca i tinc la confiança de portar endavant la U.E.S. i l'esport de Sarrià.

— **Ets de Sarrià de Dalt, però en aquesta faceta, te sentiràs president de tot Sarrià?**

— Sí, visc a Sarrià de Dalt, però abans vivia a Sarrià de Baix. Com a President crec que hauré d'estar per sobre de les diferències que hi hagin entre Dalt i Baix; hauré d'obrir-me a tots i compenetrar-me amb els problemes que existeixin.

— **Ets d'una comunitat, Sarrià de Dalt, que últimament està dividida en dos grups oposats per diferents qüestions i tu pertanys al minoritari, això vol dir que estàs enfrontat a la majoria? Com creus que aquesta majoria, a la qual com a President de la U.E.S. hauràs de representar, t'acollirà i confiarà en tú?**

— Com que és una nova tasca, espero que confiaran en mi, ja que jo confio en tothom.

— **A l'Assemblea es va parlar de que la U.E.S. tornarà a fer la Festa Major de Sarrià de Ter, participarà o cooperarà també amb la de Dalt?**

— A Sarrià de Dalt existeix una comissió pròpia. La U.E.S. ja hi havia participat, però ho va deixar per motius que no fan al cas; la participació però existeix, ja que es cedeixen les instal·lacions totalment.

— **Totes aquestes qüestions te les faig avinent perquè en el n.º 1 de "POBLE", en el que parlàvem del sentiment d'unitat a Sarrià, dèiem que la U.E.S. n'era capdavantera d'aquesta unitat; però crec que al igual que sí que s'ha aconseguit en el "balonmano" no s'ha fet en les altres seccions que estan molt vinculades a un cert sector cadascuna d'elles.**

— És una tasca a fer. Hem de promocionar totes les seccions a tots els nivells, perquè la U.E.S. no és solament "balonmano".

— **Bé, un cop clarificada la teva postura envers el Poble i a les ganes de fer Poble des de la Presidència de la U.E.S., passem a la part esportiva. Com un home que l'any 1977 no crevia en la fusió dels dos clubs que existien pot ésser avui president?**

— Al principi haig de reconèixer que no hi crevia, tement que a la llarga no arribés a terme. Com s'ha pogut comprovar, no solament s'ha portat a terme, sinó que està consolidada. Hi havia problemes econòmics força greus i està tot liquidat. D'altre banda no s'ha deixat de racó a cap secció, ans al contrari s'han potenciat i inclús se n'han creat de noves.

— **A l'Assemblea passada vares dir que era l'hora de dedicar-se a la part esportiva, ja que la part d'estructura estava feta i també que calia reestructurar l'organització interna del club.**

— La reestructura és a nivell de seccions, principalment en el "balonmano", a on crec hi mancava enllaç entre aquestes i la junta.

— **La idea de fer una junta pròpia del club i una altre a nivell de responsables de seccions crec que és una idea bàsica i lògica, però és també una crítica constructiva a el que no es feia?**

— No sé si mancava o si la crítica és constructiva, però sí que és el que calia pel bon funcionament general de club.

— Després de totes aquestes respostes, sembla que per fi es trencarà el que he criticat tantes vegades de que el president de la U.E.S. solament ho era del "balonmano".

— No entro en aquest judici, però com a president procuraré que totes les seccions rutllin en el seu nivell.

— Com vares comprovar a l'Assemblea, dels cinc-cents i escaig de socis, com a molt, n'hi havia la meitat. Què penses fer pels que no acaben de sentir-se identificats totalment?

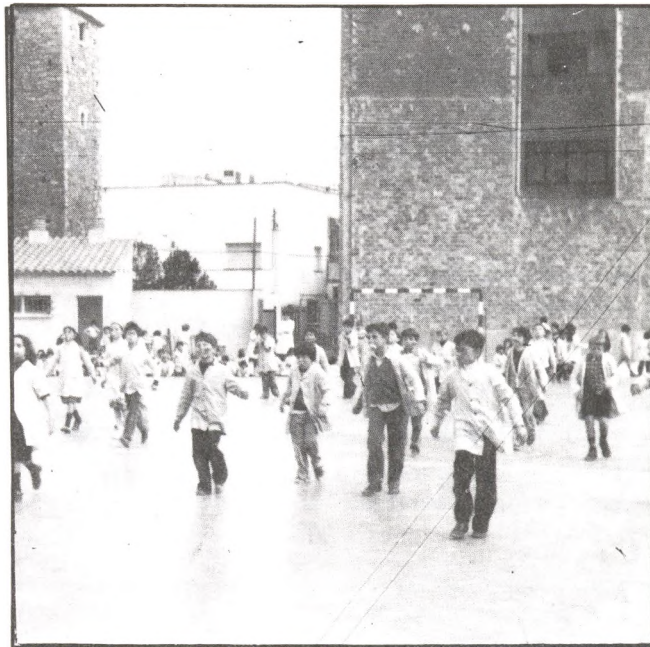
— Comptant que hi havia gent treballant, crec que realment els demés no se senten identificats i és una pena ja que tota la llavor que portem a terme està encaminada a dotar a la mainada d'educació, tan física com moral.

— Per acabar, què diries o demanaries als socis?

— Que encara que el President sigui nou, necessita de la col.laboració de tots. Que la U.E.S. és de tot Sarrià i que entre tots l'hem de millorar.

Que els pares, que els seus fills gaudeixen de tots els avantatges del nostre club, entenguin el suggeriment que els hi hem fet, mitjançant una carta, perquè entrin a formar part del nostre club; un club petit en quant a socis, per això en necessitem més, però gran en quant a practicants.

I per acabar, tal com vaig dir a l'Assemblea, tots estem embarcats en el mateix vaixell, i perquè no faci aigües, necessitem la col.laboració de tots.

Això s'ha acabat. Em despedeixo del president tot desitjant-li sort en la seva tasca, que pugui portar a terme tot el seu programa renovador i esperant que la seva demanda de col.laboració serà ben rebuda vingui d'allà on vingui i per tots.

GUILLEM RAMOS

ÀNGEL VIDAL i ROQUETA

Ctra. Mas Prat - Tel. 42 83 74
SANT GREGORI (Girona)

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CALEFACCIÓ.

PORTERS ELECTRONICS * REGATGE PER ASPERSIÓ.

JOSEP PLA i OLIVERAS

Avda. de França, 125 - Tel. 21 33 29
SARRIÀ DE DALT (Girona)

C/. Pare Coll, 4
GIRONA (Sant Narcís)

**electricitat i
mecànica de l'automòbil**

pont major

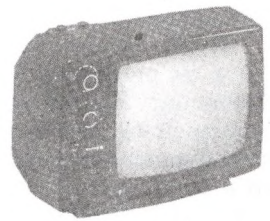
c. Tenerife, 2 - telefon 21 64 30
girona

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * OBJECTES DE REGAL
- * JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07
SARRIÀ DE TER

BB
Libreta de ahorro del
BANCO DE BILBAO

*¡ un mayor
rendimiento! ¡*
*¡ una máxima
seguridad! ¡*

servicio total

Aprobado por el Banco de España con el nº 1284

BANCO DE BILBAO

Desde 1857

Tribuna LLiure

"CASAL DEL PENSIONISTA" (SPLAI)

Fa dies que no hem parlat del nostre Casal. No és que ens haguem mort, no gràcies a Déu; el que passa és lo de sempre, que passen els dies i ara ho faràs...

A partir del mes de Març és quan comencen les activitats del nostre Casal. Ara ja tenim cada 15 dies a la senyoreta que desenvolupa el que se'n diu taller, o sia feines relacionades amb macramé, costura, coixí, punta i moltes altres més.

També tenim viatges i sortides, que per cert se'n va fer una a la Costa Brava, amb molt d'èxit i tothom va quedar molt content; ara n'estem preparant una altra cap a l'Empordà.

Dintre dels nostres entreteniments el que més prospera i molt és la petanca i les botxes, a molts se'ns ha despertat aquesta afició que, juntament amb alguns veterans ara ja podem formar equip.

Respecte a la vida quotidiana del Casal ja se sap, la de sempre, o sia el cafetó, la partida de manilla, la botifarra, el dominó, etc. etc.

Ja comencem a fer números, doncs estem al voltant dels 150, però som pocs, si tenim en compte els que hi ha.

Per això ara fem una crida a tots els jubilats perquè passin pel Casal a fi de fer-se el carnet, que no costa res, així ho esperem.

Ara estem preparant l'aniversari nostre, que es farà el dia 1.er de Juliol, i pensem fer una petita festa per celebrar-la amb alegria i germanor i com és natural solsament podran participar-hi els socis. Per això tornem a repetir la nostra crida, perquè ens agradaria molt que hi participessin tots els jubilats, que som molts.

E. PALLARÉS.

ET DONO UNA CANÇÓ

DE SÍLVIO RODRÍGUEZ

Com gasto papiers
recordant-te,
com em fas parlar
en el silenci,
com no te'm treus
de les ganexes
encara que ningú em veu
mai amb tu,
i com passa el temps,
que de sobta són anys,
sense passar tu per mi
detinguda.

Et dono un cançó,
s'obra una porta
i de les ombres
surts tú.
Et dono una cançó
de matinada,

quan més vull la teva llum.
Et dono una cançó
quan apareix
el misteri de l'amor,
i si no apareix
no m'importa,
jo et dono una cançó.

Si guaito un xic en fora
m'atururo.
La ciutat s'esllavissa
i jo cantant
la gent que m'odia
i que m'estima
no em perdonarà
que em distregui.
Creuen que ho dic tot,
que em jugo la vida
perquè no et coneixen
ni et senten.

Et dono una cançó
i faig un discurs
sobre el meu dret a parlar.
Et dono una cançó
amb les meves dues mans,
amb les mateixes de matar.
Et dono una cançó,
i dic PÀTRIA
i segueixo parlant per a tú.
Et dono una cançó
com un tir,
com un crit,
una paraula,
una guerrilla,
como dono l'amor.

(Traducció literal)

XAVIER SAYOLS B.

BAR-RESTAURANT

CASA PILAR

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

FERRETERIA DOMESTICA

LORENZO CABEZAS

Lampisteria, Venda i Col.locació

La Rasa, 2, 1.º, 2.ª - Tel. 21 31 40

SARRIA DE TER

PIRONTA

es complau en oferir-vos
els seus serveis de

C/. Mn. Cinto Verdaguer, s/n.
LA RASA
SARRIÀ DE TER

Perruqueria

Perfumeria

Merceria Especialitat en articles bebè

Consell Municipal

II on. ANIVERSARI

EL CONSELL DE SARRIÀ UN AUTÈNTIC GOVERN MUNICIPAL

El 27 de Maig s'han complert dos anys de la creació del Consell Municipal de Sarrià. En aquest temps hem passat d'una simple voluntat política expressada dins un buit legal a una realitat política i institucional; d'una inconcreta fórmula de descentralització a un autèntic govern municipal del poble de Sarrià.

Tot el que afecta al nostre poble es decideix en el Consell, bé gràcies a les competències delegades, bé en l'entesa política amb el Consistori Gironí que si no s'ha concretat en un acord global de funcionament, sí que ha permès una acceptable dinàmica d'acords i actuacions concretes.

Des del primer moment, vàrem prendre consciència de l'experiència nova que constituïa el Consell i de la responsabilitat que teníem de no fer-la fracassar deixant-nos portar per plantejaments excessivament immediats o efectistes. Han estat dos llargs anys de treball estructural, de discussions, portes endins, de les grans línies de futur; en definitiva, de treball fosc, sense alegries d'avui per a demà. Una política que repetides vegades hem qualificat com de "discret silenci" inspirada en gran part pel malaguanyat company i President del Consell, Just Manuel Casero del que no podem oblidar mai la seva aportació imprescindible en el procés polític que viu el nostre poble.

Deiem fa un any que calia completar l'estructura que ens hauria de permetre, amb el suport d'una organització que creiem racional del mateix Consell, entrar en una segona fase del plantejament assumit des del primer dia: el moment de les realitzacions.

Enrera queda la configuració d'una organització descentralitzada i oberta a la participació, contemplada en les Normes de funcionament intern del Consell aprovades en el darrer any; la consolidació de les brigades municipals, pas imprescindible per afrontar una política amb l'ampliació realitzada i amb la dotació de material prevista en el pressupost actual i una experiència de la mecànica administrativa que ha de donar resultats forçosament positius.

El moment de les realitzacions ha arribat. Són en fase d'execució les obres del sector del Firal, per valor de 18 milions, les d'urbanització de La Rasa amb un pressupost de 13 milions, les d'aigua i clavagueres dels Vinyers amb 23 milions. A part de l'expropiació de la casa Ramió amb la que es tanca un vell contenciós del poble. Són a punt d'execució, l'asfaltat del circuit de l'autobús i del carrer Pallach per un valor de 2 milions i mig de pessetes.

Això pel que fa a urbanisme. Quant a serveis públics, s'han començat ja a notar els resultats de la Campanya de Neteja, així com els esforços per dotar al nostre poble d'aquells elements més imprescindibles per l'habitabilitat, com són els arbres, fonts públiques, bancs, papereres, etc.

La importància de les noves realitzacions no ens poden fer oblidar les coses fetes anteriorment, la configuració del futur urbanístic de Sarrià a través de la participació en l'elaboració de les normes subsidiàries de Planejament; la consolidació de la Polícia Municipal de Sarrià, el manteniment d'una política cultural ambiciosa, estretament lligada al suport de les activitats impulsades per les entitats sarrianenques, el seguiment de les necessitats sanitàries del poble, són alguns dels aspectes que no cal oblidar quan es parla de dos anys de Consell.

Hi ha més projectes. Però en aquesta valoració dels dos primers anys no volem prometre, cosa que mai hem fet. Quan les obres de la primera fase de construcció del cementiri municipal, valorades en 32 milions de pessetes, siguin immediates, per exemple, serà el moment de parlar-ne públicament; fins aquell dia serà, tema a les ordres del dia de les sessions de treball. I això ho volem practicar amb tots els altres projectes.

Evidentment, podríem fer un resum molt més ampli, però no creiem que sigui imprescindible. Els resultats finals seran els que resumiran millor el treball d'aquest Consell.

Mentre, mantenim la nostra convicció de què en aquests moments a Sarrià "fer poble" vol dir aconseguir un funcionament ple i positiu del Consell, i que aquest principi ens ha de moure a treballar cara el futur, sense caure en el parany de la precipitació, però sense oblidar l'objectiu final de la recuperació de la nostra personalitat política de poble.

I ara més que mai, quant l'Ajuntament de Girona, complint promeses electorals de tots els partits representats, va acordar l'11 de febrer d'iniciar l'expedient de segregació de Sarrià i Salt, donant així un pas important cara el futur del nostre poble. La primera victòria.

En la mesura que els resultats del Consell demostrin la capacitat d'auto-administrar-nos i de que les conclusions de l'estudi econòmic que el Consell té pràcticament enllestit ens donin les possibilitats reals del futur ajuntament, es podrà concretar el nivell d'administració pròpia que haurà d'acompanyar a la restitució històrica del municipi de Sarrià. La victòria final.

CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ
29 de maig de 1981

CAMPANYA PER LA NORMALITZACIÓ DE LA LLENGUA CATALANA A SARRIÀ

1.- Reunides les entitats socials, parroquials i esportives del nostre Poble, entenem que la Campanya per la Normalització de la Llengua Catalana significa l'inici de tota una tasca a dur a terme en els propers anys, i que encetem des d'ara.

2.- Pensem que la Campanya, no solament està dirigida al problema de la parla, sinó que compren tot un reguitzell d'activitats com serien: més interès per les manifestacions del país: danses sardanes, lectura... xerrades entorn d'art, literatura o història catalana a l'abast de tothom, procurar fer més nombrosa l'assistència de les classes de català, i en definitiva vetllar perquè la cultura arribi a tots els veïns.

3.- Bàsicament es tracta de conscienciar els habitants de Sarrià, siguin nadius d'aquí o no, de que el català —juntament amb el castellà—, són els idiomes oficials de Catalunya, per tant als dos corresponen igualtat de drets.

4.- No volem que aquesta Campanya sigui motiu d'enfrontaments ni de discòrdia, ans tot el contrari, que el català arribi a la normalitat lingüística després de la inhibició que ha rebut aquests darrers anys. Al parlar de normali-

tat volem dir en l'ús de la llengua catalana quan ens expressem a nivell de carrer, en els mitjans audio-visuals o en la comunicació entre les mateixes entitats o veïns. Que sigui un veritable vehicle que ajudi a la pacífica convivència.

5.- Valorem molt positivament la preocupació de l'Escola i dels mestres perquè facin una escola en català, malgrat que aquesta perspectiva s'ha de veure projectada en l'ambient social del nen, a casa seva, en els seus jocs amb companys...

6.- Amb aquestes premisses, constituïm la Comissió per a la Campanya a Sarrià formada per representants de:

A.V. Pla de l'Horta, A.V. Sarrià de Dalt, A.V. Sarrià Ter-Comissió La Rasa, Parròquia Sarrià Ter, Patronat Pares de Família, U.E.S. Escoles d'Adults de La Rasa i l'Horta, Escoles de Català de l'Horta i Sarrià Ter, Professors de català, Grups de Joves, Mestres de l'Escola Montserrat, Associació de Pares, Consell Municipal de Sarrià.

Sarrià de Ter, Maig del 1981.

EXTRACTE DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES PEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER EN SESSIÓ PLENÀRIA CELEBRADA EL DIA 29 DE MAIG DE 1981. AL LOCAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL PLA DE L'HORTA.

- S'aprova l'acta de la sessió anterior de data 25 d'Abril de 1981.
- Aprovar la declaració del Consell Municipal, amb motiu del segon Aniversari.
- Efectuar una reunió per crear una comissió de seguiment de Sarrià.
- Sol·licitar a l'Ajuntament de Girona, cens de població de l'any 1981.
- Aprovar tràmits de legalització per llicències de taxis.
- Estudiar proposta de subvenció Festa de Sant Joan a La Rasa.

- Aprovar pressupost despeses colònies municipals.
- Aprovar acte unitari celebració Campanya de Normalització del Català.
- Aprovar reglament normativa Prèstec material propietat municipal.
- Aprovar resposta instància veïns de Sarrià referent tancament solars.
- Informació campanya vacunació gossos.
- Informació mèdica sobre l'enfermetat neumònia atípica.
- Aprovar un acord complementari sobre subvencions.
- Es dona lectura a diverses notificacions rebudes.

NOTA:

El text complet de l'acta de la sessió pot ser consultat en el tauló d'anuncis i edictes del Consell Municipal de Sarrià de Ter.

El Consell Municipal:

DOS ANYS AL SERVEI DE SARRIÀ

Permeteu-me unes suggerències en l'avinentesa de la celebració del 11.ºn Aniversari d'aquest Consell. No vull exposar en concret les nostres actuacions i la futura tasca (podeu llegir-ho a l'informe redactat pel Consell Municipal), solament una síntesi de la nostra actuació per tal de què hi penseu:

Han esdevingut dos anys amb una trajectòria feta. Palpable. Ara podem parlar d'un autèntic govern municipal. Endeguem un camí molt mesurat, amb unes prioritats, pensant en els propers anys.

El Consell Municipal ha perseguit dues concepcions bàsiques:

1. La capacitat de govern de Sarrià.
2. Cap a la restitució històrica de Sarrià com a poble.

Aquestes tasques, entre tots: AA.VV., entitats, estan en el seu procés. Hem volgut que Sarrià canviés i amb aquesta voluntat de superació tots plegats estem aconseguint aquest noble compromís: el de la vida col·lectiva.

Cal continuar coneixent els nostres problemes. Donar alternatives. Per això us demanaria atenció i respecte amb tot el que comporta de serietat i disciplina per aquest Consell Municipal.

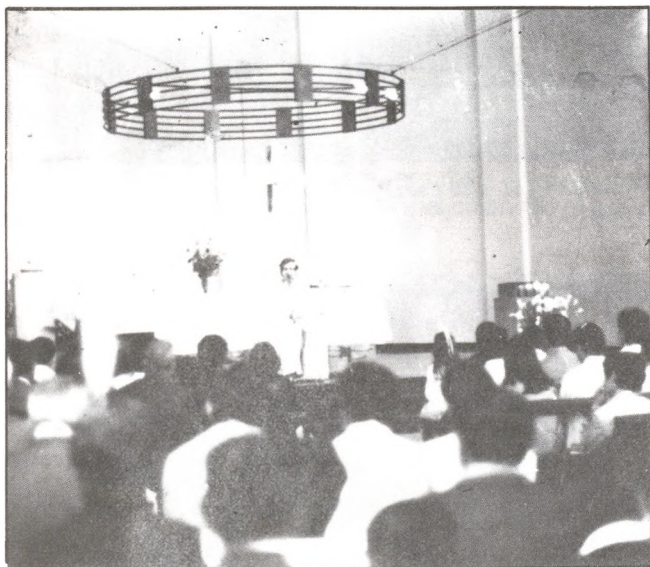
L'alcalde de Girona ja ens parlava així del nostre primer president del Consell Municipal: Just M. Casero:

"Hem anat veient avançar pel camí de la gestió eficaç el treball del Consell i les il·lusions mesurades dels qui volen la recuperació històrica però no s'hi aturen nostàlgicament i esperen alhora satisfer les aspiracions materials immediates d'una població que vol millorar ja la seva qualitat de vida".

JOAQUIM RODRÍGUEZ i VIDAL
President del Consell Municipal.

Sarrià de ter

I FESTA A LA VELLESA

Tot va començar amb l'Ofici.

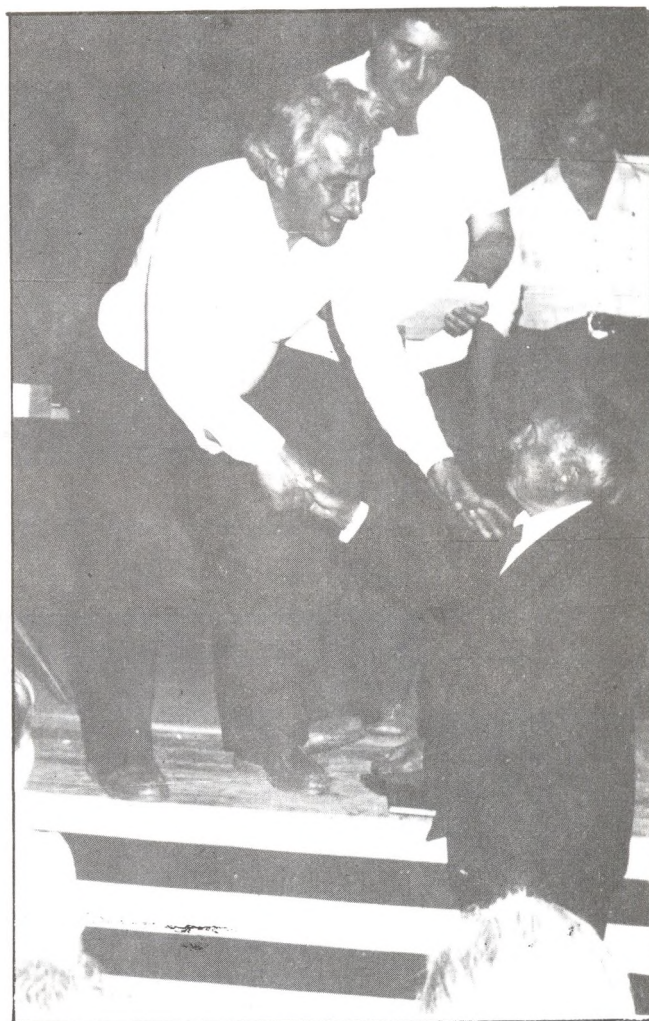

L'Homenatge a tots, representat en l'Avi i l'Àvia més grans.

El passat dia 24 de maig vàrem celebrar el Primer Homenatge als Vells de la nostra Associació i també s'hi van afegir altres dels voltants.

Com va anar tot ho explica en Miquel Resplandis, a l'entrevista que li fa un gran reporter, R.M. i que reproduïm tot seguit.

I com que una imatge val més que mil paraules, reproduïm les següents fotografies.

Un bon dinar acompanyats de boniques camareres.

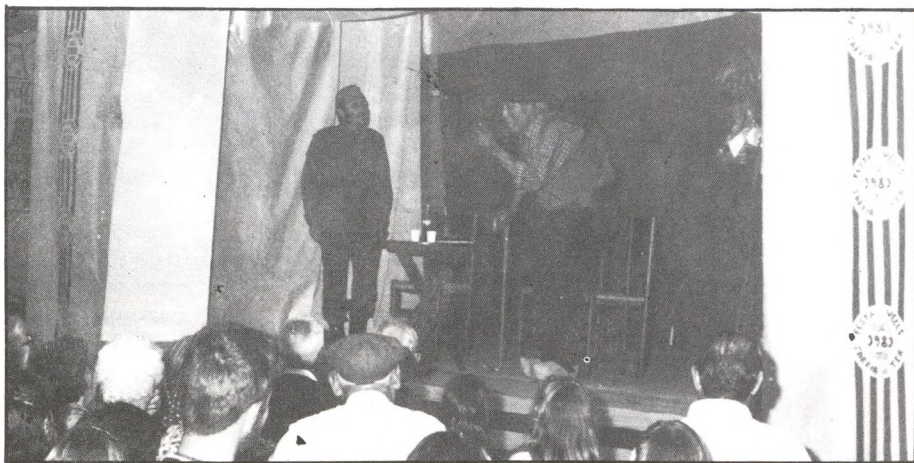
Xinaxano cap a la Festa, rebent l'Homenatge dels veïns del carrer.

Amb molta calor, danses i cants.

Els "culpables" de quasi tot.

Després de dinar, ha riure al teatre.

*Per demanar fotografies de la diada estaran
fins el dia 15 al Casal i fins el dia 25 a
Can Maties (La Rasa).*

R.M. ENTREVISTA A MIQUEL RESPLANDIS

R.M. — **Com va anar la Festa?**

— Va sortir com tots desitjàvem, molt positiva. Principalment ens va entusiasmar la manera en que van participar-hi els homenatjats, als quals anava dirigida.

Els que hi vàrem treballar, al final de la Diada i després de desmuntar el "tinglado" del Pavelló ens mostràvem molt contents, i alguns comentàvem que si a l'endemà l'haguéssim de tornar a fer ho fariem amb tot el gust del món, tot pensant en poder-los-hi oferir una altra diada.

R.M. — **Tant de temps al sol abans de dinar?**

— Allà varen donar la primera prova d'entusiasme. Cap d'ells es va moure, i malgrat la calor ningú es va treure la corbata.

R.M. — **Després del teatre i abans del ball... què ens explicaves?**

— Més o menys... Que havíem volgut muntar la Festa sense protocol però era inevitable agrair l'assistència de tothom (principalment a la gent gran) i la manera en que la varen acollir.

Veritablement havíem tingut molta feina per organitzar-ho i preparar-ho, però també és veritat que en tot el temps que portem a l'Associació de Veïns mai cap feina se'ns havia fet tan fàcil i tan agradable com aquesta ja que totes les portes on trucàvem se'ns obrien de bat a bat i més encara al assabentar-se dels nostres propòsits. De tal manera que si aquesta festa li haguéssim de donar un altre nom no podria ser altre que el de Festa de la SOLIDARITAT.

Els (referint-se als vells), també haurien d'estar orgullosos perquè aquest dia varen tenir tot el poble al seu voltant.

Ens donem compte que en molts moments no els hi prestem l'atenció que deuriem, però quan s'ha

presentat el moment de poder-los-hi demostrar que els estimem i reconèixer tot el que els hi devem, aquest ha estat el resultat.

R.M. — **Si no volíeu protocol, perquè aquella distribució de premis?**

— És que hi ha detalls que moltes vegades són del tot imprescindibles. Els presents a l'avi i a l'àvia, és una reconeixença a tots els avis i àvies, representats en els dos més grans.

L'Homenatge en sí té com a finalitat el reconèixer tots els deures que tenim envers ells.

R.M. — **Bé, i als altres perquè?**

— El cuiner que era conegut d'alguns de nosaltres i no és de Sarrià, es va integrar al nostre grup com un més a partir de l'arrossada. Ha acabat essent una peça fonamental.

En Ramón és extraordinari quan de fer coses per Sarrià es tracta. És tal el seu entusiasme i entrega que ens ho encomana a tots.

Aprofitant el tema hem d'agrair a tots els qui han col.laborat materialment o moralment a portar a terme la Festa. A l'equip de camareres que tots vàrem tenir ocasió de mirar i de comprovar el seu servei; als artistes de teatre que van deixar els seus compromisos per poder-hi participar i que van donar de sí tot el que sabien, que no era poc. Per no fer la llista llarga, enumerarem els que no són d'aquí: com els germans Pineda, en Pere Vila i en Salvador Rivas.

En fi, no parariem de donar gràcies; per això i per no oblidar-nos de ningú com va passar en el programa amb la Fusteria Cañiguer i l'ALFRISA, us voldríem donar les millors mostres d'agraïment per la vostra apreciable col.laboració.

Restaurant = Bar

* * *

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

Pont Major

FESTA DE LA VELLESA DEL PONT MAJOR

Per segona vegada s'ha celebrat la Festa dels Vells del Pont Major, havent estat un èxit tant de part dels homenatjats com de l'organització, i també hi va col.laborar el bon temps que va fer durant tot el dia.

De bon matí, les Majorettes de Girona varen fer una cercavila, mentre els avis s'anaven afegint a la comitiva, sense aixecar massa la cama. Un cop concentrats a la Plaça de l'Om, es va anar cap a l'església, si bé alguns homenatjats no varen assistir-hi.

Després, enfilaren junt amb les Majorettes, cap els Salessians, a on varen portar-se a terme diverses actuacions, entre les que va destacar l'escenificació de la dansa de "L'Hereu Riera". Una ballada de sardanes va servir per a fer agafar gana a tothom, i tots els assistents poderen fruit d'un bon àpat, amb un esplèndid menú a la carta, servit per un estol de gent eixerida, que estaven disposats a engreixar a tothom.

Cafè i copa, i (sense mirar-se la pressió ni res) algunes àvies varen fumar una cigarreta, tot prenent-se un "carajillo d'anís".

Havent dinat, i mentre es paia, hi hagueren dues representacions teatrals i una exhibició de ball modern.

Amb una mica de retard, l'orquestra Canigó va començar a tocar les seves fabuloses versions dels millors èxits de tots els temps, i això va fer que algunes persones ballessin i saltessin fins que els hi augmentessin les pulsacions.

Cap a les nou del vespre, i després d'entornar el cant dels adéus, retornarem a les nostres llars, contents i satisfets, inclús cansats, però pensant ja en l'any vinent, per fer una festa encara més lluïda.

ÀNGELA

AUTOSERVEI MASSÉGÜ

Passeig S. Joan Bosco s/n.
Telefon 21 57 72
PONT MAJOR

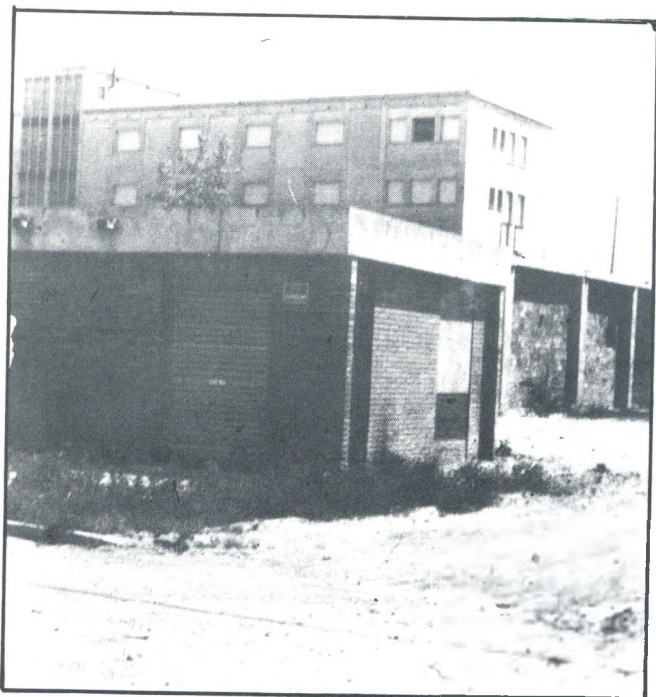

CONTRAPUNTS

AIGUA POTABLE.- Hem d'insistir una vegada més en aquest tema. Des del mes de setembre del 80, que va aprovar-se el projecte, no s'ha fet res més. Ha passat mig any, ens apropem a l'estiu i ni gota de res; ni d'aigua, ni de projecte en marxa. Haurem d'esperar un altre any?

ILLA DEL RIU.- La Comissaria d'Aigües ha dit que per poder-se netejar l'illa i tallar els arbres que hi han crescut, seria precís fer una presa de contenció de l'aigua, uns quilòmetres aigües amunt del Ter. Mai haguéssim pensat que fos tan complicat de fer una cosa tan senzilla. Particularment creiem que mentre hi hagi arbres, no veurem amb tanta facilitat la brutícia que baixa pel riu.

VORERES.- L'any 1979, varem demanar que s'arrangessin les voreres del Pont Major, doncs fa més de vint anys que no es toquen. Llavors ens varen contestar que no ho podrien fer perquè no estava en el pressupost d'aquell any. Tampoc deuria estar en el del 80 ni en el del 81, perquè tot continua igual. Millor dit: les voreres han empitjorat molt.

PISOS VERDS.- L'empresa constructora del fasciós "Parque Residencial Pont Major", segueix sense urbanitzar els carrers que volten els blocs, malgrat tenir obligació de fer-ho. Fa temps que l'empresa també va deixar de subministrar l'electricitat dels fanals de tot el conjunt, amb evident perjudici de tots els compradors dels pisos. A més, el local d'informació de venda de pisos no té permís municipal per a llur funcionament. I més coses, però avui ens pararem aquí.

FESTA MAJOR 1981.- Per els propers dies 3, 4 i 5 de juliol, per quart any, tornem a posar en dansa la revifada FESTA MAJOR del PONT MAJOR, a on hi esteu convidats tots els lectors de la revista POBLE. En el moment d'entrar a màquines aquest "Contrapunt" no tenim a mà cap programa, però les sardanes, els balls, la quina, les havaneres, la gresca, el cremat, el sarau, el teatre, l'alegria, i el fruir-hi tots, hi són garantits. Per molts anys i bona Festa Major.!

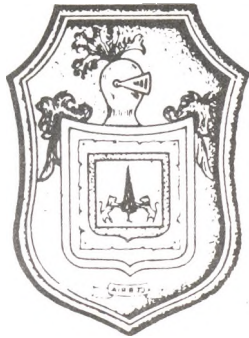

ÚLTIMA HORA.- Durant el mes d'agost, es portarà a terme l'asfaltat dels carrers de la zona de la presó, que tan malament estan. Sembla que l'Ajuntament vol fer alguna cosa de profit. Més val tard que mai.

A.V.P.M.

Panaderia
Pastisseria

Cebriá

Pont Major, 35

Tel. 20 72 35

GIRONA

perruqueria
ANGELA

àngela blàzquez i boya

plaça tomàs borau, n.º 4 baixos
telèfon 21 84 08 - pont major - girona

Banca Catalana
creu que qui ha treballat
tota una vida
mereix més rendiment
dels seus estalvis.

BANCA CATALANA

PONT MAJOR: FUTBOL

S'ha acabat el campionat de Lliga de Segona Regional i el C.D. PONTENC ha quedat en sisè lloc, entre vint equips participants. En conjunt s'ha fet un bon paper, que sens dubte hauria estat molt millor si en els darrers partits no haguessin volat alguns positius, amb la complicitat de l'àrbitre de torn...

Però, en fi, la cosa ha quedat tal com es pot veure a la classificació definitiva, amb el PONTENC en sisena posició, superat únicament per equips de la potència del Vilobí, a quin camp es va empatar, de l'Arbúcies i del Roses, superats tots dos a casa, com també el Vidreres i cinquè el Palafrugell.

L'àmplia victòria contra el Sant Hilari (7-4) no feia ni de bon troç presagiar un acabament tan trist a Besalú, amb una contundent derrota, en la que també —només faltaria—, hi va prendre part el negre del dia, expulsant a dos jugadors del PONTENC, per foteses.

Comentant el que ha estat la temporada, amb els números a la vista, veurem que els seguidors del club han pogut presenciar un total de 172 gols en 38 partits, que demostren la capacitat golejadora... i golejada de l'equip local. Amb un fabulós total de 84 gols, que situen al PONTENC com a segon realitzador de la

categoria, únicament superat per les golejades de l'Arbúcies a la seva ratera de pati de col·legi; ens trobem amb la sorprenent xifra de 88 gols encaixats, que fan de la defensa del PONTENC la més "coladera" de la categoria.

La deducció sembla lògica: no ha fallat sols la defensa, sinó que hi ha ajudat, i molt, el mig camp, que moltes vegades no ha recordat de baixar novament, un cop frustrat l'atac a la porta contrària.

El desfavorable "sprint" final de la Lliga també pot haver estat motivat per una preparació física massa forta, que si bé és necessària, a voltes i en alguns jugadors determinats, pot ser contraproductiu; sense oblidar que també hi ha influït la lesió del porter titular, a dotze jornades de l'acabament.

I com que no tot han de ser notes negres, es podria destacar el bon final de temporada del jugador més veterà de l'equip, "sprintant" i fent gols com en els seus millors temps i demostrant un amor propi, un esperit de lluita i una entrega als colors del C.D. PONTENC, que són tot un exemple a seguir.

L.J.

CLASSIFICACIO FINAL

VILOBI	38	22	11	5	81	45	55	+ 17
ARBUCIES	38	22	4	12	93	53	48	+ 10
ROSES	38	21	4	13	62	54	46	+ 8
VIDRERES	38	18	9	11	65	54	45	+ 7
PALAFRUGELL	38	18	7	13	62	52	43	+ 5
PONTENSE	38	18	9	14	84	88	39	+ 1
VILARROJA	38	17	4	17	64	57	38	
LLANSA	38	16	6	16	63	55	38	
CASTELLFOLLIT	38	12	14	12	55	57	38	
CASSA	38	15	7	16	52	55	37	- 1
LA CELLERA	34	15	7	16	68	69	37	- 1
BESALU	38	13	10	15	58	72	36	- 2
SANT HILARI	38	15	6	17	73	82	36	- 2
TORROELLA	38	15	5	18	71	79	35	- 3
SANT PERE	38	11	12	15	55	62	34	- 4
SALT	38	12	10	16	56	57	34	- 4
BORRASSA	38	12	7	18	55	75	31	- 7
SILS	38	10	10	18	45	67	30	- 8
L'ESCALA	38	9	12	17	58	69	30	- 8
LLAGOSTERA	38	11	8	19	60	77	30	- 8

Des de la plaça de l'Om

LA MEMÒRIA DELS FETS PASSATS (III)

Vaig deixar el resum dels fets ocorreguts al Pont Major durant la Guerra Civil —tal com els explicà el Rector de la Parròquia— a l'apartat: "Cuestiones Generales".

A continuació vé un apartat amb el títol de "Personas". Pregunta sobre les violències (persecucions, presó, mals tractes, assassinats, exilis...) que van haver de sofrir les persones d'aquesta Parròquia. Ja es dóna per suposat que, quan hom parla de les persones, es vol significar gent d'església: sacerdots, religiosos, religioses i seminaristes. També parla de seglars (vol dir persones que no siguin cap de les anteriors, però que siguin "de missa"). Dic això darrer perquè, totseguit, el qüestionari pregunta si és que van sofrir a causa de les seves idees religioses (parla de martiri, proves de fe, de perdó dels enemics).

En aquest apartat hom hi troba a faltar un punt importantíssim per poder calibrar la realitat dels fets. No pregunta res sobre la repressió contra persones del Pont per part dels qui van guanyar la guerra. Sobre això hi ha un silenci eloqüent. I es compren, donades les circumstàncies. Però no crec que això es pugui justificar, ni des del punt de vista estadístic, ni des del punt de vista cristià. Segurament que hi va haver persones a les quals va tocar sofrir violències a partir de l'any 1939. De fet, jo mateix he sentit explicar casos concrets, un d'ells relacionat amb un professional que va retornar de la guerra revestit d'una certa autoritat militar. Però això ja és una altra història, que sobrepassa els límits del meu modest treball. Simplement he volgut esmentar aquest punt com a acte testimonial.

El Rector, a l'hora de respondre aquesta part del qüestionari, continua amb la seva sobrietat, concisió i prudència. Diu que, efectivament, un sacerdot i dos religiosos van ser empresonats. Però, al cap d'algunes setmanes van veure la llibertat, sense que haguessin sofert cap mal tracte. El sacerdot no tenia cap càrrec especial a la Parròquia i els religiosos pertanyien a la Congregació Salessiana.

Per cert, hi ha una resposta enigmàtica i digna d'ésser investigada. Diu que "un religioso salesiano fué condenado a muerte y ejecutado en el Castillo de Montjuich de Barcelona el día 26 de Abril de 1938". Sense cap més explicació. Qualsevol amb una mica de coneixement de causa es preguntarà com és possible que a mitjans del 38 fos executat un religiós? I més després de ser jutjat i condemnat (cal pensar per un Tribunal legalment constituït). I l'execució (afusellament?) al Castell de Montjuïc encara dóna més la impressió de tot un procés. Cal preguntar-se perquè es va fer aquest procés. Que havia fet aquest sacerdot salesià? De què se l va acusar? Era falsa o certa l'acusació? Vaig investigar sobre aquest cas, preguntant a persones que podien saber de que anava la cosa, i ningú no em va saber donar raó d'aquest cas.

Ni fonts de la mateixa Congregació Salessiana no en tenien ni idea. Es tracta d'un misteri, d'un enigma insoluble? Si algú té dades sobre aquest cas, li prego que m'ho digui. Ho podria aclarar al proper escrit.

Pel que fa als "seglars" assassinats, el Rector diu que foren dos. I afegeix: "Aunque los dos en verdad eran católicos, no obstante se cree que fueron asesinados precisamente por sus ideas políticas". I després en fa una lloança: "Ambos dieron manifiesta prueba de fe y religiosidad y uno de ellos la dió además de heroica caridad y perdón de sus enemigos, pues al salir de su casa en cumplimiento de sus deberes profesionales encargó a su familia que si no volviera, pues según parece ya temía que le asesinarían, supieran perdonar a sus enemigos, pues él ya les perdonaba por anticipado". Realment cal descobrir-se davant d'aquest testimoni; testimoni humà i cristià d'aquesta persona.

L'apartat III, "Cosas sagradas" no té gaire interès. Parla dels danys que van sofrir —i de la quantia dels danys— els temples, imatges, i altres objectes destinats al culte, com també els convents i cases religioses. En resum, el Rector respon que els edificis van ser saquejats, però van respectar l'estructura. L'Església Parroquial fou destinada, per un temps, a caserna militar, i el temple i la Casa Salessiana a Hospital. Els objectes de culte foren destruïts o desapareixeren.

El Rector calcula que els danys que sofrí el temple parroquial es poden avaluar en unes 2.000 (dues mil pessetes), i el temple salesià en unes 15.000 (quinze mil pessetes). Diu que foren destruïdes 22 imatges: 15 a l'església parroquial, 6 a la dels salesians i 1 a l'oratori de les Germanes Dominiques. Després especifica els altres objectes de culte que foren destruïts o desapareixeren. Però diu que tot era "de un relativo valor". M'estalvio de dir el nombre de calzes, de copons, de casulles, de roquets, d'estovalles d'altar, de missals, "y otras cosas" —com diu el mateix Rector— que foren destruïdes. La raó és el que acabo de transcriure més amunt.

Diu que el valor total dels desperfectes als tres llocs esmentats es pot avaluar en unes 121.600 (cent vint-i-una mil sis-centes) pessetes.

El cementiri va ser incautat ja abans de la guerra i fou respectat, no hi va haver profanacions.

Vull acabar amb la transcripció de la pregunta n.º 17 d'aquest apartat, junt amb la resposta. Totes dues són simptomàtiques. Jutgeu vosaltres mateixos.

Pregunta: ¿"Cómo se ha realizado la inhumación de cadáveres (durante el tiempo del dominio marxista) de los católicos y de los enemigos de la Iglesia"?

Resposta: "Todos en la misma forma, laical o sea sin clero".

QUIM PLA.

CAIXA D'ESTALVIS

PROVINCIAL

DE GIRONA

---

* * *

Agència Urbana PONT MAJOR

C/ Pont Major, 20 - Telèfon 20 96 32

* * *

Sarrià de Dalt

COSES DE LA NOSTRA TERRA "RATAFIA"

Catalunya, aquesta nació dins l'estat espanyol té moltes coses pròpies que marquen la seva identitat com a Poble: llengua, folklore, literatura, festes i altres costums que tots coneixem.

Té uns altres aspectes, però, no tan remarcats com són la gastronomia i els licors gairebé desconeguts per a la majoria de la gent de casa nostra.

Aquest últim punt és el que vull tocar per parlar-vos d'un licor en concret, molt anhelat anys enrera a les nostres rodalies, i que se'n diu "Ratafia".

Segons el diccionari veurem que és una beguda feta amb aiguardent, fruites i plantes aromàtiques. Però jo hi afagiria que a més aquesta beguda prové de la pagesia catalana i és de creació eminentment casolana.

A Sarrià de Dalt, vint-i-cinc anys enrera, quan jo vaig venir a viure-hi, una dona del poble, la Maria Rosés, seguint els costums dels seus avantpassats feia cada any uns quants litres d'aquesta beguda que tenia un gust.... que feia venir ganes de repetir quan la probaves.

Després, anant per les cases de pagès, cosa que sempre m'ha agradat ja que és una forma molt viva de

conectar amb totes les velles tradicions, amb tota una cultura de generacions passades, constates, preguntant a la gent que hi ha, tot uns costums passats de pares a fills entorn a utilitzar herbes aromàtiques per a malalties, per a cuinats i fer licors.

Moltes d'aquestes cases feien o havien fet també la Ratafia i quan me la donaven a provar, asseguts a la fresca del pou, o vora la llar de foc, sempre pensava el mateix: aquest licor és com els bunyols de Setmana Santa, ningú els fa igual però tots els gustos són més que bons.

Bé, si algú te interès en que els costums dels nostres avis no morin i vol posar-se a fer Ratafia us diré que ara és el temps de recollir les herbes i posar-les a secar. Si voleu, seguint el costum, el dia de Sant Joan es posen a una grossa garrafa de vidre tots els ingredients i es deixen durant 40 dies a sol i serena, passats els quals es treuen les herbes i demés. Es passa per un colador i es fica a les ampolles. Si després el deixeu reposar un temps us resultarà un licor únic i totalment de casa nostra.

La llista d'herbes que ressenyem a continuació per fer la Ratafia ens va ésser donada per la filla de la Maria Rosés que en això era una artista:

Nepta	Canyella
Menta	Marduix
Puriol	Menta romana
Maria Lluisa	Ruda
Flor del seüc	Donzell
Fonoll	Isop
Orenga	Tarongina
Farigola	Cumí
Romaní	Broine
Llorer	Ginebrons
Fulles de rosa	Cordonet
Pela de taronja	Espígol
Pela de llimona	Alfàbrega
Herba del traidor	Farigoleta
Camarilla	Sàlvia
Clavells	Flor de taronger agre
Nous tendres	Ponsem
Nous moscades	Flor de malva-rosa
	10 unçes de sucre per cada litre.

Si no si poser, totes les herbes no passa res, varia el gust i prou. A més, molta gent i posa més quantitat d'aquelles herbes o fruites que més els hi agraden.

Per acabar, cercant escrits que mencionessin

aquest nostre licor, he trobat a les Obres Completes del nostre gran poeta Jacint Verdaguer, en una edició de l'any 1906, una rondalla que he cregut interessant copiar literalment.

RATAFIA (Rondalla)

Si no sabeu de què li ve'l nom a aquesta extranya y gustosa bevenda tan catalana y pagesívola, ja us ho diré prou. Mes abans d'esbadiar lo nom, parlem de la cosa.

Que és ratafia? És un aguardent adobada amb un troç de pell de llimona, quatre o cinc clavells, una nou moscada, una pell de nou verda partida a tallets y un bocí de canyella d'Holanda a que alguns afexegen un brot de ménta y de maria-lluïsa segons els graus d'aroma que li vullguen donar. Tot aixó's posa uns quans dies al sol y serena. Aixís, mica ançà, mica enllà, puix en axó, com en totes les coses, cada terra fa sa guerra, aixís ho fan los pagesos de Catalunya, unic pahis en que es coneguda la Ratafia.

Ara vegem de que li vé aqueix nom, tan extrany com lo licor mateix.

Diu que una vegada, en una masia de nostra terra, s'hi trobaren tres dels seus bisbes, lo de Vich, lo de Barcelona y l'arquebisbe de Tarragona, esbriant y escatint algún assumpte en petit concili territorial.

Quan, després de enrahonar-ho bé, estigueren entesos y hagueren firmat la composta demanaren al masiayre alguna cosa per fer-se passar la set. Ell, com

a gran requisit, los tregué una ampolla de ratafia, que'ls serví en tres gots de cristall que'els presentà en una sota copa.

-Quina beguda és aquexa tan bona? — li preguntaren al com se diu.

— És una beguda que nosaltres nos fem — responguer el massover.

— I no te nom? replicà un dels bisbes.

— Jo no n'hi se cap? — Respongué'el pagès.

-Doncs ja que ningú li ha donat nom encara, donem-li nosaltres, —digue'l bisbe— Quin li posarem? Sí'n trobessem un que fós con lo segell del tractat que acabem de fer, aqueix verament seria'l millor.

Los tres senyors bisbes pensaren una mica, fins que un d'ells se donà un colp de mà al front dihent — RATA FIAT (Queda firmat).

Ab la aprovació dels altres dos bisbes, qui celebraren l'acudit, aqueix licor català, que es lo més català de tots, quedà batejat ab un nom llatí y ab ell és conegut en totes bandes. J. VERDAGUER, Pre.

JOANA ROSDEVALL.

CLOENDA DE LA IV MOSTRA DE TEATRE DE SARRIÀ DE DALT

Després de deu setmanes de representacions, el passat 23 de maig va tenir lloc la jornada de cloenda de la IV Mostra de Teatre que ha fet de Sarrià novament la veritable capital del teatre amateur de les comarques gironines.

Durant la vetllada de cloenda es va fer un col·loqui entre els membres dels grups participants i el públic en general. En el decurs del mateix es passà revista al que ha estat la present Mostra i quins aspectes podrien millorar-se de cara a la propera edició. També es parlà del teatre en general i dels elements foranis que el condicionen. Resumint, fou un acte d'amplia participació i de conclusions vàlides que cal tenir en compte per a la V Mostra.

Després del col·loqui foren lliurades unes plaques als grups que hi havien participat i un record a cada actor. Finalment el senyor Joan Aymerich, dirigent de "Faula", grup organitzador, va cloure l'acte amb unes paraules d'agraïment a tots els qui han fet possible la Mostra: grups, públic en general, Ajuntament de Girona, Diputació, Centre Parroquial i Consell Municipal, aquest últim representat pel senyor Quim Rodríguez, el qual presidí l'acte i lliurà els obsequis.

Com és habitual, al final es serví un refrigeri al bar del Centre Parroquial, la qual cosa va donar un caire alegre i l'acomiadament es transformà en un "a reveure", amb cançons de la terra.

La Mostra se'n ha anat, però ha quedat un regust teatral i tant al Centre Parroquial com al Pavelló de la U.E.S. Sarrià hi ha hagut quatre representacions més que tanquen un cicle de 14 obres en poc menys de dos mesos. Qui en dóna més?

FIDEL RINCÓN

PROTEGIM LES PLANTES

Des de fa alguns dies a Sarrià de Dalt podem gaudir d'uns nous jardins i d'unes places amb molt de goig com hom haurà pogut observar.

Aprofitem aquest espai de la Revista per fer una crida a tots els veïns: No creiem que us hagim de dir que teniu que respectar-ho, però sí creiem convenient dir-vos que ho feu respectar. I el mateix hem de dir en quant als arbres. Sobradament sabeu que a Sarrià de Dalt hi ha moltes moreres; aquests arbres han tingut la mala sort que les seves fulles siguin aliment per als cucs de seda, i sovint trobem mainada borinant i trencant les branques d'aquests arbres de mala manera, i això no s'acaba aquí, puix les parts que no aprofiten les deixen al bell mig del carrer.

Aquest és el cas d'unes moreres plantades a la proximitat de la Plaça d'en Nadal. No sabem si és perquè estan situades en un lloc vora el camí de les Escoles, la qüestió és que aquests pobres arbres han quedat gairebé del tot destrossats i el més dolent és que els arbres no creixen. Ens agradaria que aquesta crida arribés també a l'Escola per tal de que se'n fessin ressó els infants i aprenguin a respectar un xic més la natura.

El mateix tornem a insistir als veïns: que ho vigilin, que al cap i a la fi aquests arbres fan ombra per a tothom.

Per altra banda també us volem informar que, a fi d'atendre degudament aquests nous llocs ajardinats, l'Associació ha adquirit un aparell per tal de regar-los.

Pla de l'Horta

LAS CALLES DEL BARRIO

Con este título queremos explicar el porqué de unos rótulos que dan nombre a las calles que configuran el Pla de l'Horta. En total son tres calles y una plaza: Mercè Rodoreda, García Lorca, Rafael de Casanova y Vila Romana son resonancia de nuestra historia. Utilizaremos, pues, estas denominaciones para viajar por nuestro pasado cultural que en algunos casos no es tan remoto ya que Mercè Rodoreda, por ejemplo, se trata de un personaje actualmente vivo.

En aras de la sinceridad hemos de señalar que no nos gustan calles con referencia a personas. Esto produce desconcierto, pues según soplen los vientos de la política los nombres cambian. Lo más justo sería poner "calle del que manda", pero como eso es absurdo, mejor utilizar la Naturaleza y la Geografía para bautizar las calles: árboles, flores, ríos, etc.

En el presente número vamos a hablar de la calle a través de la cual se accede a las viviendas del tercer bloque y que se prolonga por el dorso del edificio del segundo bloque. Anteriormente llevó el nombre de Dr. Riera Pau, aunque la minúscula placa que la bautizaba pasó desapercibida para la mayoría. En la actualidad lleva el nombre de Mercè Rodoreda. Veamos a continuación quién es esta mujer.

MERCÈ RODOREDÀ

Mercè Rodoreda es una novelista catalana que nació en 1909 y que aún vive. Tras la Guerra Civil se exiló a Francia y vivió en París hasta la llegada de los nazis. Siguió en Francia, pero hubo de desplazarse hacia el sur. Concretamente se estableció en Burdeos. Otra residencia suya antes de volver del exilio ha sido Ginebra.

Su obra más conocida es "La plaça del diamant", publicada en 1962. Se trata de uno de los éxitos más notables de la literatura catalana.

Mercè Rodoreda ha recibido los más importantes premios de narrativa catalana y ha sido traducida al castellano y a otros idiomas europeos.

Otros libros suyos son "Aloma", "La meva Cristina i altres contes", "El carrer de les Camèlies", "Mirall trencat", etc.

AA.VV.

RESPOSTA A UNA PREGUNTA

Pla de l'Horta, 25 de maig de 1981

Com veiem l'ensenyament del català al Pla de l'Horta?

Doncs bé, contestant a aquesta pregunta podem respondre força concretament: Que hi ha bona voluntat tant per part del professorat com dels alumnes.

Allò que hauríem de comentar, ara que hi som, és de l'aprofitament; però no de la qualitat (dels mestres per ensenyar i els alumnes d'aprendre) sinó de la quantitat. Crec que pel nombre d'habitants que té el nostre veïnat, hi ha poca assistència. S'ha de recalcar que els que hi anem, no hi faldem mai, som constants. Però és una llàstima, perquè es podria aprofitar molt més el que ens posen al nostre abast, respecte a aprendre una costa tan nostra com és la llengua catalana. Tan bonic que és! I fins fa poc no havíem tingut sort de poder-lo aprendre. Ningú ens el podia ensenyar lliurement com ara.

Hi ha gent que diu que això és perdre el temps, que per a les persones una mica grans ja no hi ha res a fer, que no és per a nosaltres; doncs mireu el meu parer és el següent: crec que sempre és bo saber un xic més i sobretot si aquest saber UN XIC més vol dir ENLAIRAR I ENFORTIR LA NOSTRA CULTURA.

LA ASOCIACION DE VECINOS INFORMA

REESTRUCTURACION DE LA JUNTA

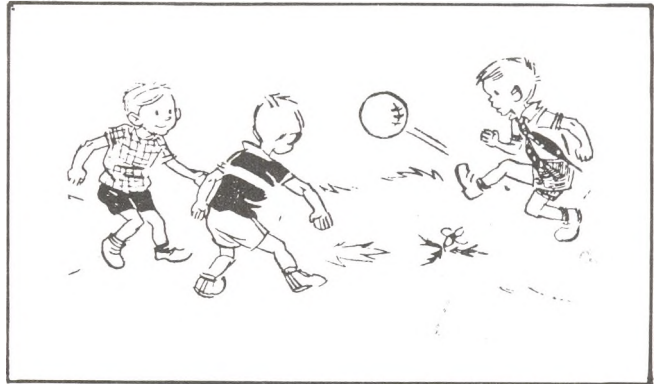
Tras la dimisión anunciada en el número anterior hay que sumar la de Rosendo Herrera, con lo que se ha procedido a una reestructuración pasando José Lafuente a encargarse de la Comisión de Cultura.

OBRAS

La plaza Vila Romana presenta signos visibles de obras. Se está procediendo a instalar en su parterre la fuente pública prevista en el proyecto de urbanización del barrio a cargo de la brigada del Consell.

SUBVENCIONES

Se han recibido dos subvenciones con destino a la Guardería Infantil. Una del Consell por valor de 140.000 pts. y otra de "La Caixa" de 5.000 pts. Por lo que respecta a la Diputación, se espera próximamente alguna respuesta monetaria que completaría las ayudas del presente año. Recordemos que abrió el fuego el F.O.N.A.S (Ministerio de Trabajo) que aportó 380.000 pts.

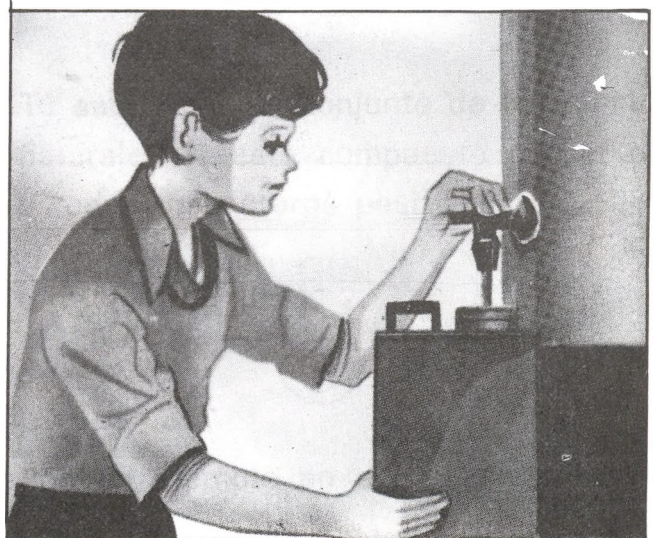
FUTBOL-PISTA

La Asociación de Vecinos, en unión de otras similares y la U.E.Sarrià se disponen a organizar las "11 24 Horas de Futbol-Pista" que se organizan bajo los auspicios de la revista "Poble", editada por las entidades mencionadas. La celebración tendrá lugar entre los días 27 y 28 de junio y además del evento deportivo habrá verbena, sardanas y la presencia de trece equipos, entre ellos dos del Pla de l'Horta.

Cuando se escriben estas líneas aún no se sabe con certeza si esta competición estará precedida de las "1 12 Hores" de categoría infantil y alevín. De ser así, otros dos equipos del barrio engrosarían la lista de participantes.

CIRCULACION

Dado el amplio margen de posibilidades del barrio, se está pensando seriamente en reorganizar el sentido de circulación. Concretamente, la calle Rafael de Casanova tiene acceso prohibido desde García Lorca con lo que se obliga a los asiduos de los aparcamientos frente al local de la Asociación a dar una vuelta excesiva. Se pretende que la señal de acceso prohibido se haga retroceder hasta el transformador de electricidad; o que sea eliminado.

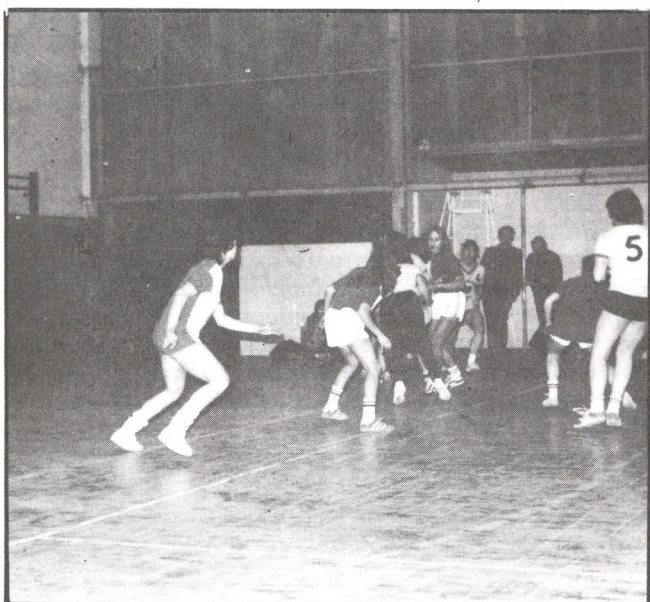

Esports U.E.S

LA UNIÓ ESPORTIVA SARRIÀ INFORMA:

— que el proper dia 4 de juliol se celebrarà l'Homenatge a en Josep Mir, l'antic president de la Unió Esportiva Sarrià. Durant aquesta jornada es celebraran partits d'handbol, bàsquet.... També se li farà entrega de la insígnia d'or i brillants del Club.

LLIGA FEMENINA D'HANDBOL

Dos equips del Club, la Unió Esportiva Sarrià i el Sarrià Esportiu, participen actualment a la 1.ª Lliga Provincial d'Handbol Femení, juntament amb un equip de Bagur i un altre de Figueres.

Actualment els resultats són força positius.

30 de Maig de 1981

FINALS DE LA COPA FEDERACIÓ D'HANDBOL

Tal com ja havíem informat en el passat n.º de POBLE, el 30 de Maig de 1981 varen celebrar-se a Lloret de Mar les finals d'Handbol de la COPA FEDERACIÓ. Es jugaren cinc finals i on a tres d'elles hi

havia un representant de la Unió Esportiva Sarrià. Els resultats dels equips foren positius en un 100% ja que guanyaren en les finals d'infantils, cadets i juvenils.

Els resultats d'aquesta jornada varen ser:

ALEVINS.

C.B. Bordils 17 - Sport Lloret 7.

INFANTILS

U.E. Sarrià 17 - Sport Lloret 11.

CADETS

U.E. Sarrià - 28 - Pere Roselló de Calonge 11.

JUVENILS

U.E. Sarrià - 15 - Sarrià Esportiu 14.

SÈNIORS

C.F. Girona 26 - Celrà 20.

Tots els partits es varen desenvolupar d'una manera molt correcta i sense cap mena de problemes.

A la final d'infantils el resultat va perillar en els primers minuts de partit, per després i a mesura que passava el temps, anar controlant el partit sense gaires problemes.

Parlant de la final de cadets, des d'un bon començament es va veure clarament qui és que havia de guanyar el partit, malgrat que l'equip de Calonge els hi plantés cara durant tota la primera part. A la segona part i gràcies a una millor preparació física i a un millor

nivell tècnic, l'equip cadet de la U.E.S va golejar al seu rival.

Pel que fa als juvenils, el resultat ja ho diu clarament. Partit que si en un principi es donava com a clar guanyador a l'equip de la U.E.S., la realitat va ser molt diversa i els joves del Sarrià Esportiu els hi varen donar un bon "susto".

Al final tres títols més per a la Unió Esportiva Sarrià.

Abans de la final dels sèniors es va fer entrega d'una sèrie de premis corresponents a la temporada 1979-80.

La Unió Esportiva Sarrià va rebre el premi al millor Club.

En Jordi Brugué el de Millor Jugador de 1.ª Divisió Nacional.

En Martí Teixidor el corresponent a Millor Àrbitre (l'any passat no era jugador).

A tots enhorabona, i esperar que l'any vinent es puguin tornar a repetir tots aquets èxits assolits, tant a nivell d'equips com a nivell individual.

N.C.

Tots dos han aconseguit el "doblete".
(Foto PABLITO)

La bústia de POBLE

SENTIMIENTOS

Sentada al borde de la lumbre, recuerdo como en sueños ciertas veladas pasadas en familia.

A menudo mis ojos se detienen en el hogar donde danzan mil pequeñas llamas. Entonces se agolpan en mi mente otras veladas en que toda la familia se reunía en torno al fuego de unos leños. Era allá, en Sarrià. Ya nos había llegado el invierno y con él, la nieve. La verdadera vida de familia daba comienzo a la tarde. En aquel rincón de la chimenea del viejo y gran salón donde las llamas iban lamiendo los troncos. Se respiraba la solemnidad del silencio. Todos gustábamos de este momento de descanso.

Quedaban muy lejos todas las trastadas del día. Nuestro espíritu reposaba. No había preocupación que viniese a enturbiar aquellos minutos. Nos sentíamos todos atraídos por aquella casa en que cada cosa tenía un sitio y su importancia. Los nervios se serenaban después del trabajo del día. No había quien tuviese ganas de discutir, de hablar, de romper aquel silencio. Nuestra atención era tensa, capaz de coger por las solapas y poner de patitas en la calle al inoportuno que se atreviera a quebrar aquel silencio, la dulzura de aquellas tardes.

Llegado el momento de encender la luz, todos suspirábamos con pesar. Estoy segura de que todos maldecíamos al inventor de la electricidad, pues por la tarde, en la penumbra, no hay quien tenga miedo.

Todos disfrutaban de una mirada feliz porque ninguno se sabe espiado o adivinado. Todos nos perdonamos nuestras equivocaciones, pero esto dura poco. Llegada la luz, con su regalo de una máscara para cada uno, los rostros aparecen tristes y sombríos. Y desde aquel momento nos ponemos a esperar la tarde siguiente para volver a ser otros hombres, aquellos que saben ser felices y perdonan las faltas en la calma de la noche.

ROSA MARI MARCOS

Els propers dies 27-28 de Juny es celebraran Les Segones 24 Hores de Futbol Pista en la pista U.E.S. Sarria de Dalt.

ELS REFUGIS

Després d'una ascensió a qualsevol pic, i quan iniciem la davallada cap el fons de la vall, moltes vegades amb el fred ficat al cos per el mal temps, o quan el torb ens abofeteja la cara, que bo fa de pensar en el refugi que ens espera amb les portes obertes per a acollir-nos; o bé quan hom puja a cercar les muntanyes, al capvespre, que n'és de bo poder-se sentar junt amb els companys al voltant de la llar del refugi, tot fent les nostres tertúlies i poder sortir de matinada envers el cim escollit com a fita d'aquell dia, després d'haver reposat a plaer.

Està ben clar que la millor solució per als muntanyencs seria poder disposar d'una llarga xarxa de refugis lliures arreu de les nostres muntanyes, malgrat que cada dia més ens trobem amb l'amarga realitat de la impossibilitat de mantenir aquests tipus d'estatges, doncs quantes vegades arribem a un refugi on hem pensat pernoctar-hi i ens hem trobat amb la impossibilitat de fer-ho degut a veritables pilons de deixalles que s'han anat apilonant per la mandra d'uns quants a l'hora d'enterrar quatre llaunes o de tornar dins la motxilla uns plàstics o uns papers? Que n'és de pràctic llancar-los a terra!

Altres vegades degut a la irresponsabilitat d'uns quants caps calents en "plan cafre", que per poder-se escalfar no han dubtat ni un sol instant en cremar les portes i les finestres i fins i tot els cairats. Aquests refugis s'han fet per a un fi molt concret, i moltes vegades aquests irresponsables no s'han aturat a pensar que un dia aquesta acció pot ésser el motiu de la seva desgràcia.

No cal dir que aquests elements no han tingut mai en compte que un refugi pot significar moltes vegades la diferència entre la vida i la mort.

JORDI MERCADER.

Alimentació Nadal

CA "LA LLUCIETA"

***MÉS A PROP DE VOSTÈ
I A MILLOR PREU...***

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"